
Het Andreaskruis. Een doosvlieger moet zo stevig mogelijk zijn en tijdens de vlucht zo weinig mogelijk kans hebben te vervormen. Beide dozen moeten in één lijn ten opzichte van elkaar blijven.

We maken van duraluminium 8 spanners P. Aan de onderzijde van de neuscel bij de punten 1, 2, 3 en 4 knopen we viermaal een ring op de wijze zoals afgebeeld in Q. Snij 4 Ø 2 mm lijnen met een lengte van 2,80 m af. Steek deze lijnen dusdanig door de ringen dat het midden bij de ring zit. De uiteinden met 4 à 5 halve steken op de punten 5, 6, 7 en 8 vastzetten.

Op 1 m afstand van dit bevestigingspunt nemen we een spanner op, het uiteinde gaat door de ring die we vastzetten op de spanner (zie P). Zet de vlieger op een vlakke ondergrond rechtop en span de vleugels. Door afwisselend de spanners te behandelen spannen we de vlieger op; de 4 staanders moeten te allen tijde op de grond blijven. De 2 dozen moeten zuiver evenwichtig staan. Breng de toom conform K aan, bij de staartdoos binden we hem om de staander, aan de neuszijde zit een oog (R). In de toomlijn nemen we een ring op.

flex fever

In mijn enthousiasme voor het vliegeren ben ik gegrepen door de flex (flexi-) koorts. Vier jaar geleden ben ik begonnen met één flex, waarna het al snel uitliep op het zelf maken van een extra drietal.

Vrienden zien je bezig, dus maak je er voor hen ook een paar. Op een winderige dag in maart, windkracht 7-8 Bfvt, begon het te kriebelen. Ik had net een vierde flex klaar en ik verwachtte eigenlijk zwaar werk.

Daarom van een paar veiligheidsgordels een tuigje genaaid, een band om je middel en een band onder je zitvlak. Een dik koord door een katrol naar de uiteinden van de stuurstok, de katrol met een paar slagen nylonkoord aan het tuigje geknoopt en vliegeren maar!

Nou ja vliegeren, het werd eerder sleuren en scheuren, te gek!

In Scheveningen had ik eens gezien hoe iemand met een hele trein van flexi's de lucht in ging, misschien kon dat met 4 ook wel. Dus snel een grondanker in de grond gedraaid, een touw van grondanker naar vliegeraar en springen maar.

Deze opstelling had als voordeel dat je tijdens het vliegeren even kon uitrusten, maar de spanning en het harde werken is dan voorbij. Misschien is windkracht 7-8 wat te veel en loop je de kans je flexi's aan flarden te vliegen. Een stuk touw om je middel is ook niet erg aangenaam (bijna waren er twee halve vliegeraars), toch was het leuk om geprobeerd te hebben, het leverde in elk geval een paar eneroverende foto's op en twee uur dolle pret op een doorweekt weiland.

Bert van Loo, Vianen.